

Krajský soud v Ostravě
Havlíčkovo nábr. č. 34
728 81 Ostrava 1

Sp. zn.: **32 ICm 3225/2016**

Naše zn. OKD/C9

V Brně dne 11. 5. 2017

Žalobce: **Povodí Odry**, státní podnik, IČ 70890021, Varenská 3101/49, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava, č. věřitele: 487

Žalovaný č. 1: **OKD, a.s.**, IČ: 26863154, Stonavská 2179, Doly, Karviná, PSČ: 735 06, společnost zapsaná v obchodním rejstříku vedeném u Krajského soudu v Ostravě, oddíl B, vložka 2900

Žalovaný č. 2: **Ing. Lee Louda**, IČ: 693 26 681, se sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1, **insolvenční správce dlužníka OKD, a.s.**, IČ: 268 631 54, se sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná (dále jen „**Dlužník**“)

Právně zastoupen: **JUDr. Dušanem Dvořákem**, advokátem, číslo osvědčení ČAK 9714, se sídlem a adresou pro doručování DRV Legal, s.r.o. advokátní kancelář, Hlinky 505/118, 603 00 Brno, datová schránka: mcbbpt3u

Vyjádření k žalobě **Návrh na přerušování řízení**

Podepsáno elektronicky
Zasláno datovou schránkou

I. Úvodem

1. Výše nadepsaný soud usnesením č. j. 32 ICm 3225/2016-29 vyzval žalovaného č. 2 (dále jen „**Žalovaný**“), aby se vyjádřil k uplatňovaným nárokům žalobce, který se domáhá určení pravosti a výše pohledávek č. 1 až 9, vše uvedené v přihlášce žalobce č. P 495.
2. Žalovaný se v první řadě omlouvá za nedodržení soudem stanovené lhůty k vyjádření.
3. Žalovaný sděluje, že trvá na popěrných úkonech tak, jak je učinil na přezkumném jednání.

II. Související řízení

4. Mezi žalobcem a žalovaným je veden související soudní spor, kterým se žalobce domáhá vyloučení, do majetkové podstaty Dlužníka sepsaného majetku, a to VD Těrlicko – Malá vodní elektrárna – TG1, pod č. 2.1.49567 (dále jen „**MVE TG1**“) a VD Těrlicko MVE – Čerpací stanice, zapsaná pod č. 2.1.49568 (dále jen „**MVE TG2**“) (dále společně jako „**MVE**“). Tento soudní spor je veden pod sp.zn. 32 ICm 1058 / 2017 (dále jen „**Vylučovací žaloba**“).
5. Podle žalovaného je zřejmé, že rozhodnutí ve věci Vylučovací žaloby je podle tvrzení žalobce základem pro rozhodnutí, zda žalobce má či nemá pohledávky, které sám přihlásil jako dílčí pohledávky číslo 3 až 6, 8 a 9, neboť jsou dle procesního úkonu žalobce (přihlášky) vázány (mimo jiné) na podmínku pravomocného zamítnutí Vylučovací žaloby.
6. Pokud soud nezhodnotí obranu žalovaného za relevantní i bez výsledku řízení o Vylučovací žalobě, pak žalovaný považuje za neekonomické, aby tento incidenční spor byl řešen v několika fázích, a má za to, že je třeba vyčkat pravomocného rozhodnutí ve věci podané Vylučovací žaloby. Proto navrhuje, **aby nadepsaný soud v takovém případě přerušil řízení do pravomocného ukončení sporu vedeného Krajským soudem v Ostravě pod sp.zn. 32 ICm 1058/2017**, jelikož rozhodnutí soudu v uvedeném incidenčním sporu má zásadní význam pro rozhodnutí soudu v tomto řízení.

III. Podmíněné pohledávky

7. Žalobce přihlásil všechny pohledávky, které byly popřeny (1 až 9) a jsou předmětem tohoto incidenčního sporu, jako pohledávky podmíněné.
8. Žalovaný si dovolí zrekapitulovat, že úprava obsažená v ustanovení § 173 odst. 3 insolvenčního zákona dovoluje přihlásit do insolvenčního řízení i pohledávku vázanou na podmínku.
9. Tato právní úprava podle Nejvyššího soudu (např. rozsudek ze dne 31. března 2015, sen. zn. 29 ICdo 62/2014) předjímá typové uplatnění těch pohledávek, jejichž vznik podmínili účastníci závazkového právního vztahu (zpravidla účastníci smlouvy) tím, že nastane skutečnost, která je jim v době, kdy činí právní úkon (od 1. ledna 2014 právní jednání) neznámá a je pro ně nejistá, tedy pohledávek zpravidla vázaných na splnění odkládací podmínky (srov. § 36 obč. zák. a pro dobu od 1. ledna 2014 § 548 a § 549 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku).
10. K povaze podmínek v právních úkonech (právních jednáních) lze srov. např. důvody rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 14. prosince 2004, sp. zn. 29 Odo 31/2004, uveřejněného pod číslem 63/2005 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (dále jen R 63/2005), v němž

Nejvyšší soud (i s odkazem na literaturu) vysvětlil, že podmínka je vedlejším ustanovením v právním úkonu, kterým se účinnost právního úkonu, tj. skutečný vznik, změna či zánik subjektivních občanských práv a povinností, činí závislým na skutečnosti, která je subjektům právního úkonu v době jeho učinění neznámá (je pro ně nejistá). Význam odkládací podmínky spočívá v tom, že účinky právního úkonu nastanou až jejím splněním. Do splnění, nesplnění či zmaření podmínky existuje stav nejistoty, kdy se neví, zda učiněný právní úkon, který je jinak platný a závazný, avšak není ještě účinný, nabude vůbec právní účinky. Splněním odkládací podmínky nabude právní úkon právní účinky, a to od doby splnění podmínky (nebylo-li stranami dohodnuto něco jiného). Tehdy je teprve naplněna vůle zamýšlená účastníky právního úkonu. Naproti tomu nesplnění odkládací podmínky znamená, že dosud neúčinný právní úkon účinnosti nenabude.

11. V rozsudku ze dne 26. listopadu 2003, sp. zn. 32 Odo 894/2002 uveřejněném v časopise Soudní judikatura číslo 12, ročník 2003, pod číslem 215 (z nějž dále vychází např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. března 2012, sp. zn. 23 Cdo 4357/2011) Nejvyšší soud dále vysvětlil, že podmínku podle § 36 obč. zák., na jejímž splnění závisí účinnost jinak perfektního právního úkonu, **je třeba odlišovat od podmínky, kterou si účastníci právního úkonu sjednají jako předpoklad (náležitost) pro vznik smluvního nároku** (subjektivního práva a jemu odpovídající povinnosti).
12. Nejvyšší soud dále připouští, že vedle podmínky sjednané účastníky právního vztahu může jít o **podmínku zákonnou**, tedy že lze přihlásit pohledávku konstruovanou jako pohledávka vázaná na splnění odkládací podmínky stanovené zákonem (a ten musí být přesně označen včetně příslušného ustanovení).
13. Pokud neexistuje odkládací podmínka sjednaná účastníky (typicky ve smlouvě mezi přihlašujícím věřitelem a dlužníkem) anebo odkládací podmínka zákonná, **pak pohledávku vázanou na podmínku přihlásit nelze**. Přihlásit pak lze jen pohledávky existující a vzniklé ke dni zjištění úpadku dlužníka (s výjimkami). V usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. listopadu 2011, sen. zn. 29 NSČR 16/2011 (jde o rozhodnutí uveřejněné pod číslem 54/2012 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek), byly shrnuto, že pro pohledávky, které věřitelé uplatňují vůči dlužníku podáním přihlášky, platí, že musí existovat (byť dosud nejsou splatné nebo jsou vázány na podmínku, k jejímuž splnění může dojít později) zpravidla ke dni rozhodnutí o úpadku (srov. i § 136 odst. 2 písm. d/, § 170 a § 173 odst. 2 insolvenčního zákona), nejpozději však [není-li s rozhodnutím o úpadku spojeno rozhodnutí o prohlášení konkursu (srov. i § 246 odst. 2 insolvenčního zákona)] ke dni přihlášení provedeného v propadné lhůtě vymezené rozhodnutím o úpadku.

IV.

Dublování pohledávek

14. Z přihlášky i žaloby je zjevné, že žalobce uplatňuje paralelně pohledávku 1, 3, 5 a 8, kdy vedle těchto uplatňuje pohledávku č. 2, 4, 6 a 9 v stejné výši, kdy jde o uplatňování pohledávky opřené o totožný skutkový stav a stejný právní titul, pouze je měněna podmínka, která navíc neexistuje z pohledu právní teorie definující odkládací podmínky.
15. Jinými slovy, je zjevné, že celková výše pohledávek uplatněných pod čísly 1, 3, 5 a 8 a čísly 2, 4, 6 a 9, je poloviční již z povahy uplatněných a tvrzených důvodů vzniku pohledávek. Je tedy zjevné, že zcela jistě musí být žalobce v polovině těchto dublovaných pohledávek neúspěšný, i pokud by prokázal všechny tvrzené důvody vzniku pohledávky ke dni úpadku. K tomu ale podrobněji dále.

V.
Pohledávky 1 a 2

16. Pohledávka č. 1 a 2 je ze strany žalobce spojena s nájemní smlouvou OS/481/2004 uzavřenou mezi žalobcem a Dlužníkem dne 27.4.2005, ve znění pozdějších dodatků, na jejímž základě žalobce užívá prostory umístěné ve stavbě čerpací stanice označované jako Stavba ČS (dále jen „**Nájemní smlouva**“).
17. Žalobce tvrdí, že za účelem realizace stavby vodního díla MVE TG2 provedl stavební úpravy a technické zhodnocení Stavby ČS (jak je v žalobě definována), a to stavební úpravy potřebné pro instalaci turbíny, betonáž, elektroinstalace apod., jakož i umístění „Doprovodných zařízení“, přičemž tvrdí, že účelně vynaložil náklady zhodnocení Stavby ČS instalací zařízení jímky, to vše jak uvádí Zápis o odevzdání a převzetí stavby nebo její dokončené části ze dne 14. 6. 2016, přičemž Žalobce vyčíslil svou pohledávku č. 1 a č. 2 na toto zhodnocení v částce 3.389.372,84 Kč.
18. Podmínkou pohledávky č. 1 je podle žalobce situace, kdy Nájemní smlouva platně NEVZNIKLA. Je zjevné, že toto není odkládací podmínka, ale nutně by se muselo jednat o základní tvrzení o důvodu vzniku samotné pohledávky. Jinými slovy, žalobce by musel tvrdit neexistenci Nájemní smlouvy z důvodu její neplatnosti s tím, že jelikož investoval do cizí nemovitosti, vzniklo bezdůvodné obohacení – toto tvrzení však žalovaný postrádá. Nic podobného navíc netvrdil ani žalobce, ani OKD. Bude třeba, aby se žalobce jasně vyjádřil, zda tvrdí neplatnost Nájemní smlouvy – v opačném případě by zde nebylo o platnosti sporu a pohledávka č. 1 by zjevně neexistovala tak, jak byla přihlášena. Žalovaný Nájemní smlouvu nerozporuje z pohledu její platnosti, resp. nemá k dispozici žádné relevantní důkazy a informace, které by platnost zpochybňovaly.
19. Pohledávka č. 2 je přihlášena (a tvrzena) jako pohledávka postavená na odkládací podmínce, že Nájemní smlouva platně vznikla a zároveň by osoba s dispozičním oprávněním (nyní Dlužník) tuto Nájemní smlouvu vypověděla. Je zjevné, že ani takto definovaná podmínka není odkládací podmínkou, na základě které by bylo možno přihlásit podmíněnou pohledávku. Jako odkládací podmínka je opět konstruován samotný předpoklad pro vznik takového nároku. Žalobce přitom netvrdí, že by Nájemní smlouva byla do dne zjištění úpadku vypovězena. Z toho důvodu taková pohledávka neexistovala a neexistuje, byla tedy popřena po právu.
20. Lze shrnout, že obě pohledávky č. 1 a 2 nejsou po právu.

VI.
Pohledávky 3, 4, 5, 6, 8 a 9

21. Žalobce vyčísluje svou pohledávku č. 3 a č. 4 na 13.179.647,96 Kč, když tvrdí zhodnocení MVE TG2 o přívodní a obtokové potrubí, Francisovu turbínu a řídicí systém; pohledávku č. 5 a č. 6 vyčísluje na výši 4.875.030,62 Kč, když tvrdí zhodnocení MVE TG2 o stavební práce, zřízení trafostanice, montáž venkovních kabelových rozvodů a přípojky vysokého napětí a pohledávku č. 8 a č. 9 vyčísluje na výši 1.992.554,50 Kč, když tvrdí zhodnocení MVE TG1 o pořizovací náklady specifikované v žalobě v čl. II. 2, bod 5.

22. Pohledávku č. 3, 5 a 8 podmínil žalobce naplněním těchto tří kumulativních odkládacích podmínek (pohledávky 3 a 5 se týkají MVE TG2, pohledávka 8 pak MVE TG1):

Pohledávka vzniká za podmínky, že:

- 1) insolvenční správce dlužníka zahrne do soupisu majetkové podstaty dlužníka stroje a zařízení MVE TG2 specifikovaná v poli č. 06, ať již jako jednotlivé věci, jako jednu věc složitou nebo jako součást jiné věci, a
- 2) insolvenční soud pravomocně zamítne žalobu věřitele o vyloučení strojů a zařízení MVE TG2 dle bodu 1) z majetkové podstaty dlužníka nebo insolvenční soud k žalobě věřitele jinou formou rozhodne, že uvedené stroje a zařízení MVE TG2 náleží do majetkové podstaty dlužníka a/nebo že nenáleží do vlastnictví věřitele, a
- 3) mezi věřitelem a dlužníkem platně nevznikla nájemní smlouva k příslušným prostorům stavby - bez č. p./č. ev. která stojí na pozemcích parc. č. 1074/2 a parc. č. 1352/6, zapsané na LV č. 269 pro katastrální území Dolní Těrlicko, obec Těrlicko, ve kterých byly umístěny stroje a zařízení MVE TG2 dle bodu 1).

Žalobce se dopouští opakované chyby, kdy jako odkládací podmínku konstruuje samotný předpoklad pro vznik takového nároku – zde vlastnictví MVE a zároveň (kumulativně) neexistenci Nájemní smlouvy z důvodu neplatnosti. Odkazujeme na bod (18) tohoto vyjádření výše s tím, že již z tohoto důvodu pohledávky č. 3, 5 ani 8 neexistovaly a neexistují, byly tedy popřeny po právu (a to bez ohledu na výsledek Vylučovací žaloby).

23. Pohledávku č. 4, 6 a 9 podmínil žalobce naplněním těchto tří čtyř kumulativních odkládacích podmínek (pohledávky 4 a 6 se týkají MVE TG2, pohledávka 9 pak MVE TG1):

Pohledávka vzniká za podmínky, že:

- 1) insolvenční správce dlužníka zahrne do soupisu majetkové podstaty dlužníka stroje a zařízení MVE TG2 specifikovaná v poli č. 06, ať již jako jednotlivé věci, jako jednu věc složitou nebo jako součást jiné věci, a
- 2) insolvenční soud pravomocně zamítne žalobu věřitele o vyloučení uvedených strojů a zařízení MVE TG2 z majetkové podstaty dlužníka nebo insolvenční soud k žalobě věřitele jinou formou rozhodne, že uvedené stroje a zařízení MVE TG2 náleží do majetkové podstaty dlužníka a/nebo že nenáleží do vlastnictví věřitele, a
- 3) mezi věřitelem a dlužníkem platně vznikla nájemní smlouva k příslušným prostorům stavby - bez č. p./č. ev. která stojí na pozemcích parc. č. 1074/2 a parc. č. 1352/6, zapsané na LV č. 269 pro katastrální území Dolní Těrlicko, obec Těrlicko, ve kterých byly umístěny stroje a zařízení MVE TG2 dle bodu 1), a
- 4) osoba s dispozičním oprávněním vypoví nájemní smlouvu dle bodu 3).

Žalobce se i zde dopouští opakované chyby, kdy jako odkládací podmínku konstruuje samotný předpoklad pro vznik takového nároku – zde vlastnictví MVE a zároveň (kumulativně) vypovězení Nájemní smlouvy. Odkazujeme na bod (19) tohoto vyjádření výše s tím, že již z tohoto důvodu pohledávky č. 4, 6 ani 9 neexistovaly a neexistují, byly tedy popřeny po právu (a to bez ohledu na výsledek Vylučovací žaloby).

24. Lze shrnout, že pohledávky č. 3, 4, 5, 6, 8 a 9 nejsou po právu.

VII.

Společně k pohledávkám 3, 4, 5, 6, 8 a 9

25. Není zároveň zřejmé, jak žalobce dospěl k částkám, které požaduje, i kdyby byla prokázána jejich pravost (avšak není). Žalobce jednak uvádí, že pohledávky se rovnají výši jím vynaložených nákladů, následně ale navrhuje ustanovení znalce, který by měl posoudit, oč se Stavba ČS jeho činností zhodnotila. Žalobce dále co do tvrzení ohledně vzniku pohledávky pouze odkazuje na přílohy Žaloby II. 1, bod 10, příp. čl. II. 2, ze kterých sice plynou daňové doklady vystavené žalobci, k vyčíslení zhodnocení díla však tyto nemají žádnou relevanci.
26. Ustanovení § 2220 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku říká, že nájemce má právo provést změnu věci jen s předchozím souhlasem pronajímatele; byla-li nájemní smlouva uzavřena v písemné formě, vyžaduje i souhlas pronajímatele písemnou formou. Změnu věci provádí nájemce na svůj náklad; dojde-li změnou věci k jejímu zhodnocení, pronajímatel se s nájemcem při skončení nájmu vyrovná podle míry zhodnocení. Podobně ust. § 667 zákona č. 60/1964 Sb. ukládá, že dal-li pronajímatel souhlas se změnou, ale nezavázal se k úhradě

nákladů, může nájemce požadovat po skončení nájmu protihodnotu toho, o co se zvýšila hodnota věci.

27. K tomuto Nejvyšší soud ČR svým rozsudkem ze dne 3. 4. 2009, sp. zn. 28 Cdo 897/2008 říká, že úhradu nákladů spojených s provedenou změnou na věci lze ze strany nájemce požadovat pouze tehdy, pokud se k tomu pronajímatel zavázal, což se však ani v tomto případě nestalo. Pak má tedy nájemce dle § 667 obč. zák. právo požadovat po skončení nájmu pouze protihodnotu toho, o co se zvýšila hodnota věci.
28. Za tímto účelem je nezbytné zpracovat znalecký posudek, který zvýšení hodnoty předmětu nájmu ocení částkou, jenž představuje hodnotu, kterou nájemce může podle citovaného ustanovení občanského zákoníku požadovat. Jakákoliv jiná částka, požadavek, či výše doložené faktury na jejich uhrazení nemá oporu v zákoně. „*Lze tak shrnout, že nezavázal-li se pronajímatel k úhradě nákladů spojených se změnou, avšak se změnou prokazatelně souhlasil, může se na něj nájemce obrátit po skončení nájmu a požadovat úhradu protihodnoty toho, o co se zvýšila hodnota věci. Stanovení takové protihodnoty, stejně jako znehodnocení, není jednoduché a, nedojde-li mezi stranami k dohodě, nezbyvá, než se obrátit na znalce a vyžádat si odborné posouzení i výpočet tohoto zhodnocení.*“¹
29. Jak již žalovaný uvedl výše, žalobce uplatňované pohledávky podmínil tím, že Nájemní smlouva platně nevznikla, anebo naopak tím, že Nájemní smlouva byla ze strany Dlužníka vypovězena. V případě první podmínky má žalovaný za to, že se jedná o skutečnost předvídanou zákonem, na níž je přímo závislý právní následek jednání, a jelikož zatím nikdo neplatnost netvrdí, nemohla taková pohledávka vzniknout. V druhém případě, tj. v případě podmíněnosti výpovědi Nájemní smlouvy, je třeba konstatovat, že Nájemní smlouva vypovězena nebyla a tedy nebyl ani ukončen nájemní vztah. Ukončení nájemního vztahu přitom předpokládá shora citovaná ustanovení pro existenci práva požadovat protihodnotu toho, o co se zvýšila hodnota věci. Pohledávky vázané na splnění takto formulované podmínky proto nemohou být přihlášeny po právu, neboť neexistovali v době rozhodné pro přihlášení pohledávky.
30. Pokud by však soud dospěl k závěru, že pravost pohledávek je dána, pak je třeba, aby jejich výši určil soudem ustanovený znalec.

VIII.

Pohledávka č. 7

31. Žalobce pohledávku č. 7 definuje jako škodu, které mu vznikne v důsledku odmítnutí plnění insolvenčním správcem po prohlášení konkursu, a to smlouvy č. B-1133/12 C, kterou uzavřeli dne 2. 10. 2012 žalobce a Dlužník.
32. Tvrzené skutečnosti však neodrážejí současný stav, když Dlužníkův úpadek je řešen reorganizací a kdy současně nedošlo k odmítnutí výše uvedené smlouvy. Zákon zároveň jasně předpokládá postup, jak takovou škodu a kdy přihlašovat – až po odmítnutí plnění smlouvy. Tvrzená pohledávka žalobce tak není po právu, neexistuje.

¹ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 3. 4. 2009, sp. zn. 28 Cdo 897/200

IX.
Návrh

33. Žalovaný navrhuje, aby výše nadepsaný soud žalobu na určení pravosti a výše pohledávek č. 1 až 9 zamítl a současně přiznal náhradu nákladů řízení.

Podáno s úctou

Za **Ing. Lee Loudu**,
insolvenčního správce dlužníka OKD, a.s.

JUDr. Dušan Dvořák,
advokát v plné moci

Digitálně podepsal
JUDr. Dušan Dvořák